

Uca Allah Qurani-Kərimdə belə buyurur:

“O gün insanlar m ll rinin özl rin göst rilm si üçün (q bir l rind n m hş r) d st -d st çıxacaqlar! Kim (dünyada) z rr q d r yaxşı iş görmüşdür , onu (onun xeyrini) gör c kdir (mükafatını alacaqdır). Kim d z rr q d r pis iş görmüşdür , onu (onun z r rini) gör c kdir (c zasını ç k c kdir) ”. (əz-Zilzal, 6-8)

İlahi hikmət axışlarını seyr və tefəkkür edən insan övladı Rəbbani qüdrətin zərrədə cəmləşdirdiyi möhtəşəmlikləri kəşf edərkən bu qüdrətin sərhədlərini müəyye etmə yarışında nə qədər aczi olduğunun fərqiə varmaqdadır. Əvvəl molekul, daha sonra atom, bundan sonra elektron və neytron, hətta bunların belə kvarklardan, onların belə elementar zərrəciklərindən və bu zərrəciklərin belə son nəzəriyyəyə ifrat kiçik tellərdən ibarət olması, digər bir nəzəriyyəyə görə xırdalanmanın sonsuzluğadək uzanacağı qənaətləri, zərrə anlayışını olduqca ciddi və dəqiq araşdırma obyektinə çevirir. Lakin bu zərrənin ölçüsü, çəkisi, məqamı və məkanı nə olursa olsun, Rəbbimizin qatında əzəli və əbədi kəlamın dili ilə ifadə edilməsi, zərrədə gizli olan hikmətin araşdırılmasını insanlıq aləmi üçün maraqlı edən önəmli bir məsələyə çevirir. Zərrə anlayışının qulluq həqiqətində məqam tutması Rəsulullahın dilindən səslənən hədislərdə də öz yerini almaqdadır:

“Q lbind z rr q d r iman olan k s c h nn md n çıxar”(Buxari, Tövhid 36, Müslim, İman 147, Tirmizi, № 2598). Bu hədis ilahi rəhmətin nuru ilə təmizlənmiş zərrə qədər imanın son nəticədə insanı əbədi səadətə nail etməsini necə də izah edir. Bunun əksinə, zərrə qədər özünü bəyənə və təkəbbür hissini insanı əbədi rəzalətə sürükləməsi bizi hər an diqqətli olmağa səsləyir. Bir dəfə Rəsulullah (s.ə.s) Hz. Əbu Bəkrdən nə fikirləşdiyini soruşmuş, o da belə cavab vermişdi:

*“Vücudumun
geniş n r k c h nn mi tutmasını v bu sur t l d R bbimin Muhammd ümm tini a şd
yandırmamasını fikir şir m”*

. Rəsulullahın məşhur Merac səfərini hamı inkar edərkən qəlbində bu hadisəyə qarşı zərrə qədər inamsızlıq olmayan və

“R sulullah n söyl yirs , doğrudur. Çünki onun yalan söyl m sin imkan v ehtimal yoxdur. M n onun g tirdik rinin hamısına inanıram”,

- deyən bu fədakar dostunun düşüncə və tefəkkürünə mükafat olaraq Allah Rəsulunun aşağıdakıları söyləməsi tam bir imanın insanı Rəbbimizin nəzdində dəyərli edən məqamları özündə birləşdirir:

“Ya bu B kr, bu t f kkür yetmiş illik ibad td n xeyirlidir”.

□ □ □Kimsəyə sirr deyil ki, Rəbbimizin nəzdində bu ölçüdə etibar qazanmaq yalnız Allah Rəsulunun gətirmiş olduğu iman və qulluq mükəlləfiyyətinə sözsüz və içdən gələn təmiz, həssas, bütün kir və pas zərrələrindən arınmış bir qəlbə malik olmaqla mümkündür. Bunun əksi isə yetmiş illik ibadətə məhv edəcək ölçüdə rəzalet çuxurudur. Olduqca maraqlı olan bu məlumatı Allah Rəsulu belə açıqlayır:

□ □ □“Bir insanın özünü bəyənənib digərini bəyənənmiş si onun yetmiş illik ibadətini heç endirir”.

□ □ □“Allah hər bir təkəbbür sahibinin qəlbini möhürləyir” (əl-Mumin, 35) ayəsi və yenə də Rəsulullahın: “Qəlbində xardal dənəsi qədər təkəbbür olan kimsə cənnətə girməz” (Müslim) hədisi Allah-Təalanın bəyənmədiyi yaramaz xüsusiyyətlərin insan mənlində zərrə qədər kök salmasının onun əbədi müqəddəratını necə qaraltdığını göstərir. Qəlb aləmini Rəbbimizin bəyənmədiyi təkəbbür, özündən razılıq, heç bir şeyə möhtac olmamaq düşüncəsi, bütərə tapınmaq kimi və -Allah qorusun- tanrılıq iddiası daşıyan xəcalət və rəzalet zərrələri ilə bəzəyənlərə yönələn Uca Allah belə buyurur:

□ □ □“**(Ya Peyğəmbər! Müşriklər) de: “Allahdan başqa tanrı zənn etdiklərinizi (kömüy) çağırın”.** Onlar göylərdə və yerdə zərrə qədər bir şeyə sahib deyillər. Nə onların bunlarda (göylərdə və yerdə) bir şəriqliyi var, nə də (Allahın) onlardan bir kömükçisi var!”

(əs-Səbə, 22)

□ □ □Əgər Əbu Bəkr Siddiqin qulluq həyatını gözlərimiz önündə canlandırsaq, onda qarşımıza Rəbbimizin qulunda görmək istəmədiyi bütün mənfilikləri zərrəsinə qədər təmizləməyə əzmi ilə sürülən bir ömür səhifələri dikiləcəkdir. Özünə layiq gördüyü bütün fəzilət və üstün əxlaqi keyfiyyətləri ümmətin hər bir fərdində görmək istəyi ilə çırpınan və ümmətin etmiş olduğu günahlardan dolayı haqq etdiyi əzabı onlara yox, məhz özünə rəva görə müstəsna bir insanı hərtərəfli şəkildə tanımaq necə də böyük bəxtəverlikdir. Cəhənnəmin bütün çuxurlarında mənlisini yandıraraq özünün də, ümmətinin də günahlarını zərrəsinə qədər yox etmə əzmi ilə misilsiz bir qulluq həyatını yaşayan bir insanı qəblər mütləq tanımalıdır. Çünki Adəm nəslinin xilasını naminə bəşəriyyətin əsrlərdə axtardığı, lakin tapmaqda çətinlik çəkdiyi qurtuluş yolunu yalnız və yalnız Əbu Bəkr Siddiq və ona bənzəyən sadıq qullarla birgə qət etmək mümkündür. aşağıda izləyəcəyimiz hadisə zərrədən başlayaraq külli ələmlərə rəhmət olaraq göndərilən bir Rəsulun maddi və mənəvi rəzalet zərrələrindən təmizlənmiş bir insandan duyduğu məmnunluğun ölçülərini necə də zərəfətlə ərz edir:

İ İ İ Bədir müharibəsində hər iki tərəf hücumla keçmişdi. Rəsulullah (s.ə.s) Əbu Bəkr, Ömər, Əbu Zərr və Said (r.anhum) ilə qərargahda idi. İslam əsgərləri sıxıntı çəkirdi. Rəsulullah əvvəl Sad və Saidi, sonra da Əbu Zərrəyə yardım göndərdi. Daha sonra Hz. Ömər də onlara qoşuldu. Bir saat keçdi. Əbu Bəkr sıxıntının aradan qalxmadığını görərək qılıncını çəkdi. İrəliləmək istəyərkən Rəsulullah əlindən tutaraq bunları söylədi: “Yanımdan ayrılma, ya Əbu Bəkr. Vücuduma və qəlbimə gələn hər sıxıntı sənə mübarək üzünü görməklə xəfifləyir. Sənə qəlbim qüvvətlənir”.

İ İ İ Rəbbim hər birimizi Hz. Əbu Bəkr, Hz. Ömər, Hz. Osman, Hz. Əli kimi bütün rəzalet zərərlərindən təmizləyərək Allahı və Rəsulunu məmnun edəcək iman və ibadət səadətində nail eylesin. Buna nail olanlara Allahın müjdəsi necə də möhtəşəmdir:

İ İ İ “*Qəlbində zərri qədir iman olan kəs cəhənnəmə çıxar*”, hədisini şərh edən Əbu Said demişdir ki, kim buna şübhə edərsə, bu ayəni oxusun:

İ İ İ “**Şübhə siz, Allah zərri qədir zülm etməz!**” (ən-Nisa, 40)